

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFTLITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

*Verschijnt maandelijks, behalve in augustus.
Samengesteld door de Stichting voor Econo-
misch Onderzoek der Universiteit van Am-
sterdam.*

A. ACCOUNTANCY

II. HET ACCOUNTANTSBEROEP

The Universities and Accountancy Education

Cowan, T. K. — De colleges in de accountancy welke aan de universiteiten in Nieuw Zeeland worden gegeven geschieden in het kader van de baccalaureaatsopleiding in de handelswetenschappen. Velen volgen de accountantscolleges doch weinigen hebben belangstelling voor het baccalaureaatsexamen. De accountantsopleiding bestaat uit drie delen. Het percentage van de ingeschrevenen dat het derde deel met succes bekroont is klein. Bovendien is de ontwikkeling van de meeste geslaagden relatief laag. De huidige opleiding voldoet niet aan de hogere eisen welke tegenwoordig aan de accountant worden gesteld. Verschillende factoren zijn hiervoor verantwoordelijk. De omstandigheid dat de accountantsafdelingen geen eigen leerstoelen hebben beperkt niet alleen de ontwikkeling van het onderwijs doch vermindert tevens het prestige van de accountantsafdelingen zowel in de universitaire kringen als in de ogen van het publiek. Aangezien het overgrote deel van de ingeschrevenen een dienstbetrekking heeft worden bijna alle colleges 's ochtends voor negen uur en 's avonds gegeven, hetgeen het aantrekken van leerkrachten bemoeilijkt. Het merendeel van de studenten ziet de opleiding geheel als middel tot het verkrijgen van een certificaat. Daar bovendien de studie in de handelswetenschappen in het algemeen als een laatste toevluchtsoord van de universiteit wordt beschouwd zijn de capaciteiten van de studerende relatief laag.

Schrijver doet enige suggesties welke tot een verbetering in de opleiding kunnen leiden.

A II - 3

The Accountants Journal, (Nieuw Zeeland) juli 1960

E 635.451 : E 741.23

Accountantscontrole op coöperaties

Tybout, C. R. — Door de plaatselijke coöperaties werden teneinde hun gemeenschappelijke belangen te behartigen centrale organisaties opgericht, waarbij de plaatselijke coöperaties autonoom zijn gebleven. Tot de diensten welke door de centrale organisaties in het leven werden geroepen ten behoeve van de coöperaties behoren in vele gevallen ook accountantsdiensten, welke diensten reeds vele decennia hun taak verrichten.

De verklaringen van de accountants in dienst van de centrale organisaties zijn in de eerste plaats bestemd voor de leden van de door hen gecontroleerde autonome en juridisch zelfstandige coöperaties. De accountant in dienst van de centrale organisatie is dus dienstbaar aan het openbaar verkeer.

Volgens de door de Commissie van der Grinten bij haar advies gevoegde ontwerp-beroepsregeling inzake het accountantswezen kunnen uitsluitend accountants werkzaam in het vrije beroep optreden als openbaar accountant. Daar mag worden aangenomen dat in de toekomst door wettelijke maatregelen in bepaalde gevallen het overleggen van de verklaring van een openbaar accountant zal worden verlangd, zouden de centrale organisaties zijn aangewezen op een accountant werkzaam in het vrije beroep, waardoor een van de doelstellingen van deze organisaties verloren gaat. Aan het uitoefenen van de controle op een groep gelijksoortige coöperaties door een controlerend orgaan is het grote voordeel van uniformiteit verbonden, waardoor bedrijfsvergelijking en het verzamelen van statistisch materiaal wordt bevorderd.

Als bezwaar tegen de registeraccountant die in dienstverband als openbaar accountant optreedt wordt wel aangevoerd dat de onafhankelijkheid, verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid niet voldoende zouden zijn gewaarborgd. Het moet volgens de schrijver evenwel mogelijk worden geacht een constructie te vinden waardoor de noodzakelijk geachte waarborgen op een bevredigende wijze worden vastgelegd.

A II - 4

Tijdschrift voor Vennootschappen, Verenigingen en Stichtingen, juni 1960

E 635.451 : E 741.23

III. LEER VAN DE INRICHTING

Punched card and electronic data processing

Wilson, John A. — Een administratie-systeem, dat slechts in geringe mate is gemechaniseerd is zeer flexibel, omdat het steunt op het meest flexibele mechanisme dat bestaat: de menselijke geest. De flexibiliteit van een ponskaartenadministratie wordt bepaald door de flexibiliteit van de afzonderlijke machines, welke maar zeer beperkt is. De administratieve verwerking met behulp van ponskaarten van een inkooporder bijvoorbeeld vereist derhalve zeven machines: pons- en controle-ponsmachine, tussen- en uitsortermachine, vertolker, boekhoudmachine, totaalkaartenponsmachine, sorteermachine en rekenmachine. De computer heeft aan het omvangrijke werk van het verzamelen van de gegevens en de eerste aantekening weinig veranderd: de meeste elektronische rekenmachines worden met ponskaarten geïnstrueerd. In een geautomatiseerd administratiesysteem worden de kaarten gepost en gecontroleerd. Wanneer de kaarten in het toevoermagazijn geplaatst zijn worden de overige handelingen ononderbroken en met hoge snelheid uitgevoerd. De computer is volkomen flexibel: een verandering in de instructie is voldoende om een ander verwerkingsproces te verkrijgen. De flexibiliteit van de computer wordt slechts begrensd door kostenoverwegingen en door de bekwaamheid van het bedienend personeel.

Het artikel wordt besloten met een korte beschouwing over de problemen, die rijzen bij de omschakeling van een ponskaartenadministratie op een geautomatiseerde administratie.

A III - 3
E 738.4

The Canadian Chartered Accountant, juni 1960

IV. LEER VAN DE CONTROLE

Comment concevoir la Révision des Comptes

Mayer, R. — Hoewel dit vraagstuk talloze malen onderwerp van discussie is geweest, vraagt de schrijver zich soms af of zij die over dit onderwerp publiceren, de gang van zaken in de onderneming wel kennen: de voorgestelde methoden zijn vaak te theoretisch en te gecompliceerd. In dit verband wordt een gedeelte van een recente voordracht aangehaald, waarin o.m. het onderzoek wordt vergeleken met een film welke te beginnen bij de openingsbalans van het boekjaar systematisch alle waardeveranderingen afwikkelt welke zich in de onderneming tot de eindbalans hebben afgetekend. De schrijver meent dat een dergelijke werkwijze in de grotere onderneming met een moderne administratie niet in praktijk valt te brengen en betoogt voorts dat dit ook niet nodig is: hierbij wordt gewezen op het verschil tussen de controller en de (onafhankelijke) accountant. Vervolgens vraagt de schrijver zich af welke de voornaamste taak van de Commissaire-reviseur is en welke werkwijze deze z.i. heeft te volgen. Op diverse punten wordt hierbij uitvoerig ingegaan.

A IV - 3
E 635.451 : E 741.23

La Vie au Bureau, juli-augustus 1960

B. BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

a. ALGEMENE BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

III. WAARNEMINGSMIDDELEN

De meting der produktiviteit

Koyck, Prof. Dr. L. M. — De vraag met welk doel men de produktiviteit wil meten is in hoge mate beslissend voor wat en hoe men het best kan meten. Men kan de technische efficiency in één bedrijfshuishouding meten, met als doel de bedrijfsleider te informeren over het resultaat van het produktieproces, ofwel beogen de produktiviteit van de volkshuishouding of een sector daarvan te meten.

Het gaat bij de produktiviteit meestal om de verhouding tussen het fysieke resultaat van een produktieproces en het fysieke verbruik van produktiemiddelen. Al naar men het produktievolume uitdrukt in verhouding tot de gebruikte hoeveelheid arbeid, kapitaal enz. kan men van arbeidsproduktiviteit, kapitaalproduktiviteit enz. spreken. Zodoende kan men dus zeggen, dat de arbeidsproduktiviteit stijgt door een toeneming van de mechanisatie. Indien deze mechanisatie echter gepaard gaat met een substitutie van kapitaal voor arbeid zal de kapitaalproduktiviteit zijn gedaald.

Voor de registratie van de technische vooruitgang in een bedrijfstak of in de gehele economie is de arbeidsproduktiviteit zeer bruikbaar, alhoewel een transfer van arbeid uit bedrijven met lage produktiviteit naar bedrijven met hoge produktiviteit de waarde van

deze coëfficiënt als maatstaf voor de technische efficiency vermindert. Bovendien vormt voor kapitaalarme landen de kapitaalproductiviteit een juistere maatstaf aangezien in die landen een vermindering van de per eenheid produkt gebruikte kapitaalhoeveelheid van groter betekenis voor de nationale welvaart is dan een stijging der arbeidsproductiviteit. Voor het individuele bedrijf is de arbeidsproductiviteit een zeer beperkt gegeven.

Ba III - 1
E 643.02

De Naamlooze Vennoetschap, juni 1960

IV. LEER VAN DE KOSTPRIJS EN PRIJSVORMING

Separating and using costs as fixed and variable

Het tiende nummer van de Accounting Practice Reports van de National Association of Accountants geeft een samenvatting van rapporten, door 58 accountants uitgebracht, over de vaststelling van de relatie tussen produktievolume en kosten in de praktijk.

Ter sprake komen: de wijze van meting en de scheiding van constante en variabele offers. Vervolgens worden bepaalde kosten die moeilijkheden opleveren nader onderzocht. Na een gedetailleerde bespreking van verschillende klassificaties en de voor- en nadelen, die daaraan verbonden zijn, besluit de brochure met een analyse van de vraag voor welke bedrijfsproblemen inzicht in het verband tussen produktie-omvang en kostenverloop gewenst is.

In de 58 rapporten, die aan deze publikatie ten grondslag liggen kwam herhaaldelijk naar voren, dat niet zonder meer van bepaalde kostensoorten gesteld kan worden, dat zij tot de variabele of de constante offers behoren. Iedere kostensoort is ten dele constant en ten dele variabel.

Ba IV - 2c
E 136.342

N.A.A. Bulletin (Verenigde Staten) juni 1960 (section 3)

V. LEER VAN DE FINANCIERING

De uitgestelde aandelenemissie à pari in de vorm van converteerbare obligaties

Nolst Trenité, J. G. — De converteerbare obligatie is een twee-eenheid, nl. een gewone obligatie met een stock-optie. Deze stock-opties vormen speculatief papier, omdat zij het risico van de top van de aandelenkoersen dragen.

De uitgifte van converteerbare obligaties biedt een mogelijkheid om de onderkapitalisatie te verminderen, zonder dat de aandeelhouders daarvan fiscaal de dupe worden, en wel door de conversiekoers, ongeacht de beurskoers ten tijde van uitgifte, op 100 % te stellen en de aandeelhouders voorkeursrecht op de inschrijving te verlenen. Dit is eenvoudiger dan het bedingen van een hoge conversiekoers om dan later de bij conversie verkregen agioreserve ineens of in gedeelten als belastingvrije stockbonus aan aandeelhouders uit te keren. Daarin zit tevens een moeilijk te evalueren element van bevoordeling der „conversie-aandeelhouders”, zelfs als de oude aandeelhouders voorkeursrecht krijgen bij de inschrijving zoals tot nog toe niet gebruikelijk was. Acht de onderneming de omvang van de uitgestelde aandelenemissie te groot ten opzichte van de annexe obligatie-emissie dan kan zij de conversieverhouding wijzigen. De onderneming kan zelf de relatieve speculativiteit van de obligaties regelen, echter niet onafhankelijk van de componentsverdeling, tenzij men de conversiekoers wel hoger dan 100 % stelt, maar nog altijd royaal beneden beurskoers. In dat geval kan men door de grootte van de bijbetaling, vereist om te voorkomen, dat de aandelen onder pari geëmitteerd zouden worden, eveneens de verdeling van de componenten regelen zonder de relatieve speculativiteit evenredig te veranderen. De aandelenclaim bereikt dan echter niet meer zijn maximale waarde.

B V - 3a
E 325.242

Economisch-Statistische Berichten, 6 juli 1960

De bronnen van de landbouwkredietinstellingen en het landelijk sparen

Florquin, A. — Tot dekking van de voortdurend dringender wordende vermogensbehoefte der landbouwsector, is deze welhaast uitsluitend op krediet aangewezen. In dit artikel wordt allereerst een analyse gegeven van de vormen waarin kredieten aan het landbouwbedrijf worden verstrekt, alsmede naar de herkomst dezer middelen. Geconstateerd wordt dat voor de financiering van de behoeften op korte termijn de situatie bevredigend schijnt te zijn, doch dat dit geenszins het geval is ten aanzien van de grote behoefte aan vermogen op lange en middel-lange termijn; kredierverstrekking komt hier in onvoldoende mate voor ofwel is te duur. Volgens de schrijver zal de oplossing moeten worden gezocht in beslag op besparingen buiten de landbouwsector: de landbouwkredietinstellingen zullen

tot een andere politiek van vermogensaanrekkening dienen over te gaan, zoals dit in de Verenigde Staten en in Frankrijk is geschied. Voorts gaan de gedachten uit naar de op-richting van een supra-nationale landbouwkredietinstelling in E.E.G.-verband.

Ba V - 5d
E 325.312.1

Tijdschrift voor Economie, 1960, nr. 2

Eleven Papers on Capital Outlay Evaluation and Other Aspects of Return on Investment

De inhoud van dit nummer is geheel gewijd aan vraagstukken betreffende het bepalen van de verwachte opbrengsten van investeringen, teneinde deze laatste te beoordelen of in volgorde van dringendheid te rangschikken. Het bevat elf bijdragen van verschillende auteurs, die allen de zaak van hun eigen kant bekijken. Veelal wordt bijzondere nadruk gelegd op het gebruik van de zg. „discounted-cash-flow” methode, waarbij de rendementsgraad tegen de factor tijd wordt gewogen. Daarnaast passeren ook de meeste andere in gebruik zijnde methoden de revue en worden tegen diverse achtergronden besproken. Eén artikel maakt melding van de resultaten van een enquête gehouden bij 200 der grootste Amerikaanse maatschappijen, waarbij een indruk wordt verkregen omtrent de praktische toepassing der methoden of van hun diverse combinaties. De artikelen zijn veelal uitvoerig geïllustreerd met voorbeelden, schema's en tabellen.

Ba V - 7
E 641.26 : E 241.4

N.A.A. Bulletin (Verenigde Staten), juni 1960 (section 1)

Der Eigenkapitalzins als Unternehmungsaufwand

Wiederkehr, Peter, — In dit artikel wordt opnieuw een pleidooi gegeven om de rente van het eigen vermogen als kosten te beschouwen; niet het fiscale, doch het economische dient de toetssteen te vormen. Hoewel de omstandigheden voor de diverse ondernemingsvormen verschillen, geldt algemeen dat men het werkelijke bedrijfsresultaat dient te leren kennen. Een en ander wordt uitvoerig toegelicht. Slechts dat deel van de dividenduitkering, hetwelk meer bedraagt dan hetgeen als economisch noodzakelijke rentebetaling over het vermogen kan worden beschouwd, dient aan de Vennootschapsbelasting te zijn onderworpen.

Ba V - 7
E 641.26 : E 241.4

Industrielle Organisation, no. 8, 1960

VI. LEER VAN DE ORGANISATIE

Gaat België Nederland met warenhuizen overstromen?

De N.V. Priba-Nederland opende in Nijmegen haar eerste warenhuis. In de komende 4 jaar zal Priba in Nederland 20 warenhuizen bouwen. Het concern streeft ernaar om in alle gemeenten met meer dan 80.000 inwoners een warenhuis te vestigen. Het verkoopstelsel in de Priba-warenhuizen is, ook wat betreft textiel en huishoudelijke artikelen, op zelfbediening gebaseerd. Gegeven de omzet moeten deze self-service magazijnen daarvoor over meer ruimte beschikken dan andere warenhuizen. De inrichting en inventaris worden eenvoudig gehouden en etalages ontbreken.

In de kleinere gemeenten van ons land wil de Priba zogenaamde Unic-winkels vestigen. Deze zaken worden aangeduid als behorend tot het vrijwillig filiaalbedrijf. Het zijn zelfstandige winkels, waarvan de bedrijfsvoering (voorraadvorming, verkoopstelsel, reclame enz.) geheel dient te geschieden volgens de richtlijnen van het hoofdbedrijf. In, onder andere, Valkenswaard, Terneuzen, Weesp, Culemborg en Epe zijn reeds Unic-winkels geopend.

Ba VI - 9
E 635.322.2

De Zakenwereld, 11 juni 1960

Groothandel in de verdediging

Volgens de schrijver was de inleiding, die Drs S. C. Bakkenist op de Groothandelsdag te Amsterdam hield, eigenlijk doortrokken van de onjuiste voorstelling als zou de traditionele grossier zo'n beetje hebben afgedaan, doordat andere organisaties, zoals het vrijwillig filiaalbedrijf, de winkeliersinkoopvereniging, het centraal verkoopkantoor, het postorderbedrijf, het discount house, de zelfbedieningswinkel en de supermarkt, de grossiersfunctie overnemen. Bakkenist stelde: „Nieuwe vormen ontstaan steeds daar, waar de kostenopslag, die een leverancier of een afnemer moet betalen niet in overeenstemming is met het bedrag, dat door het produkt of door de afnemer wordt veroorzaakt Deze nieuwe vormen ontstaan, wanneer het gevestigde bedrijf aan traditioneel gegroeide verhoudingen, die afwijken van de economische realiteit, vasthoudt”.

De auteur daarentegen gelooft, dat de grossiers geen enkele reden hebben om angstig in het defensief te kruipen. Hun dynamische functie is gelegen in het voeren van een rijk assortiment, het openen van handelskanalen, van „marketing”, van voorlichting aan producent en verbruiker, van hulp en krediet aan afnemers. De schrijver besluit zijn artikel met te stellen, dat de grossiersfunctie er een is om trots op te zijn, en dat bepaalde ondernemingen van die functie de grossiers juist dienen te stimuleren tot grotere activiteit.

Ba VI - 9
E 635.322.1

De Zakenwereld, 18 juni 1960

Intentions to Purchase Related to Consumer Characteristics

Namias, Jean — In het juli-nummer van het Journal of Marketing van 1959 is van de auteur een publicatie verschenen waarin voor duurzame huishoudelijke artikelen de voorgenomen aankopen met de geëffectueerde aankopen worden vergeleken.

Als basismateriaal dienden hiervoor twee mondelinge enquêtes welke een jaar na elkaar werden gehouden. Hieruit bleek dat van de 236 ondervraagden die van plan waren tot aankoop over te gaan er 128 de aankoop werkelijk deden. Van de 800 ondervraagden die geen koopplannen hadden gingen echter 236 tot aankoop over.

De schrijver onderzocht het verband tussen effectuering van het voornemen om te kopen of niet te kopen en inkomen, liquide middelen, persoonlijke schuld, houding ten opzichte van de eigen financiële positie, optimisme ten aanzien van de marktcondities en woonplaats.

In aansluiting hierop wordt door de schrijver thans nader ingegaan op het verband tussen effectuering van het voornemen tot kopen en verwachting van prijsveranderingen, leeftijd, geografisch gebied, opvoeding en inkomen.

Ba VI - 11
E 641.253

Journal of Marketing, juli 1960

The ABC's of ARF's PARM

Lucas, Darrel B. — In 1955 stelde de Advertising Research Foundation een onderzoek in naar de mate waarin een advertentie wordt opgemerkt en gelezen en de mate waarin de lezer zich een advertentie herinnert. Het onderzoek werd uitgevoerd door de Committee on Printed Advertising Rating Methods (PARM).

Wegens twijfel aan de waarde van de beschikbare onderzoekingen werd besloten twee bestaande onderzoekmethoden te dupliceren en op hun juistheid te toetsen. Hiervoor werden gekozen de herkenningsmethode van Starch Advertisement Readership Service en de methode van Gallup & Robinson Impact waarbij door middel van een bepaalde wijze van vraagstellen onderzocht wordt of iemand zich een advertentie nog herinnert.

Het nummer van 16 mei 1955 van het tijdschrift Life was voor beide instituten onderwerp van onderzoek geweest. De PARM richtte haar op grotere schaal opgezet onderzoek eveneens hierop. Aldus werd de beschikking verkregen over vier stel resultaten alle betrekking hebbend op hetzelfde tijdschriftnummer. De resultaten zijn gepubliceerd met het verzoek aan belangstellenden deze te interpreteren.

De schrijver vergelijkt en interpreteert de uitkomsten van de metingen betreffende het opmerken alsmede die betreffende het juist beschrijven van de advertenties.

Ba VI - 11
E 641.253

Journal of Marketing, juli 1960

Organization for planning

Davies, Ralph, — Onder de factoren, die de positie van de onderneming bepalen is de voornaamste de politieke situatie in de wereld en vervolgens spelen een rol de bevolkingsaanwas, de ontwikkeling van de techniek, de overheidspolitiek en de toekomstverwachting van het bedrijfsleven.

Voor de groei van het bedrijf is planning nodig. Planning vereist waarneming, intuïtie en veel tijd. In grotere bedrijven is het plannen maken niet een incidentele bezigheid, maar iets, waar voortdurend aan gewerkt wordt, en waar één bepaalde staffunctionaris mee is belast. Dit betekent dan dat de directie is ontlast van het rekenwerk en andere besommeringen, die met het opstellen van het budget samenhangen; maar het betekent niet dat de vorming van het beleid nu bij de staffunctionaris komt te berusten.

Bovenal is het vereist scherp de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van degene, die met de uitoefening van de planfunctie is belast, af te bakenen. Tot de taak van de functionaris behoort enerzijds het voorlichten van de lijnfunctionarissen met betrekking tot het opstellen van de gegevens die voor de planning nodig zijn, en anderzijds het verichten van economische research, en het opstellen van het totale plan voor het gehele bedrijf. In kleinere bedrijven wordt de planfunctie uitgeoefend door een committee van de afdelingshoofden.

Wanneer het plan is opgesteld dient het door de directie te worden bestudeerd en besproken. Het nemen van beslissingen op grond van een plan, waarover niet grondig van mening is gewisseld, is even gevaarlijk als het besturen van het bedrijf zonder enig plan.

Ba VI - 18
E 641.231.3

The Canadian Chartered Accountant, juni 1960

New developments in operational auditing

Mints, F r e d e r i c E. — Met een „operational audit” bedoelt de schrijver een onderzoek naar de doelmatigheid, waarmee een bepaalde handeling wordt uitgevoerd. Als een voorbeeld hiervan bespreekt de auteur een operational audit van de assemblage van een Lockheed Electra. Om een inzicht te krijgen in de doelmatigheid van de assemblage werd niet de organisatie en procedures bestudeerd, maar de uitvoerende arbeid. Deze werkwijze noemt de schrijver „end-product” auditing.

Vervolgens wordt de bij het onderzoek naar de assemblage van de Electra-vliegtuigen gebruikte „ratio-delay”-techniek besproken: Om de verhouding te bepalen tussen de uren, die de arbeiders van een bepaalde afdeling besteedden aan de directe uitvoering van hun werk en de uren besteed aan het opzoeken van het gereedschap, praten, schoonmaken, enz. werd gedurende een zekere tijd op willekeurige momenten geregistreerd waarmee ieder van die arbeiders op dat ogenblik bezig was. Door een vergelijking van deze cijfers voor verschillende assemblage-afdelingen kon een inzicht worden verkregen in de efficiëntie, waarmee het werk in die afdelingen werd verricht.

Ba VI - 19
E 641.214

The Internal Auditor (Verenigde Staten) juni 1960

VII. LEER VAN DE ARBEIDSVORWAARDEN

Tien jaren Wet Ondernemingsraden

In mei was het tien jaar geleden, dat de Wet op de Ondernemingsraden in werking trad. In verband hiermede wijdt de redactie van de Gids voor Personeelsbeleid, Arbeidsvraagstukken, Sociale Verzekering een openingsartikel aan de ondernemingsraden, waarin zij onder meer mededeelt, dat in ruim 4.700 ondernemingen een ondernemingsraad zou moeten zijn, terwijl naar schatting slechts 25 % een dergelijk instituut heeft. Bedrijfstaksgewijze bezien is de ontwikkeling zeer verschillend geweest. In de textiel-, de zuivel- en de metaalindustrie kwam de ondernemingsraad het beste op gang.

Dr A. L. M. Knaapen bespreekt vervolgens „De toekomst van de Ondernemingsraad” van E. C. H. Marx en E. H. de Waal. Deze schrijvers onderscheiden in de groei van de ondernemingsraad 3 fasen: de onderhandelings situatie, de overlegsituatie, de samenwerkingssituatie. Zodoende komen zij tot het oordeel, dat de groei van de ondernemingsraden in Nederland allerminst onbevredigend is te noemen.

E. C. H. Marx, econ. drs, wijdt een artikel aan de „Positie van de bazen in de ondernemingsraad”. Een zeer groot deel van de werkzaamheid van de ondernemingsraad betreft de belangen van de uitvoerende werknemers. T.a.v. de daarbij aan het licht komende tegenstellingen tussen werkgever en de uitvoerende arbeiders is het lastig voor de bazen als middengroep de juiste houding te vinden. Zowel directie als arbeiders menen aanspraak te kunnen maken op hun morele steun.

Ba VII - 4 *Gids voor Personeelsbeleid, Arbeidsvraagstukken, Sociale Verzekering, juni 1960*
E 642.314.3

Clerical work measurement keyed to modern equipment

S w e v a l, L. O. — Een aantal organisatiebureaux in de Verenigde Staten maakten tijd- en bewegingsstudies van kantoorarbeid. De resultaten werden gepubliceerd in „Office Manning Controls”. In de praktijk blijkt, dat voor 85 à 95 % van de kantoorwerkzaamheden met behulp van „Office Manning Controls” een standaardtijd kan worden vastgesteld.

Eén van de grote voordelen verbonden aan het gebruik van voorafbepaalde standaardtijden voor kantoorwerkzaamheden is, dat de beslissing over de te volgen werkmethode of de aanschaf van nieuwe apparatuur nu op objectieve gegevens kan worden gebaseerd. Hetzelfde geldt voor de tegenwoordig zo belangrijke beslissing al dan niet tot automatisering van de administratie over te gaan.

Ba VII - 5
E 641.214.2

The Controller, juli 1960